

Библейски сонети

МАНОЛ МАНОЛОВ

Татко Мой, отгън душа Те моля -
нека Ме отмине тази чаша.
В смут Ме хвърля този жребий страшен,
но да бъде, Татко,Твойта воля.
Виждаш, кръв наместо пот проливам
в тази нощ и свята, и злокобна;
а пък утре - на местото Лобно -
откуп Ме вземи за всички живи.

Чак тогава, Татко, Мойто име
път за хората към Теб ще стане;
и във летен зной, и в снежна зима
ще се изцеляват в Мойте рани.

И Духът Ти ще ги утешава,
истината - ще ги освещава.

Татко свети, прослави Сина Си
и Синът Ти Тебе да прослави.
Ето, Юда вече Ме предава
и сърцето Ми от скръб се къса.
Аз извърших делото, което
трябваше да върша на земята;
за света запалих светлината
и при Теб се връщам на небето.

Хората, които Ти Ми даде,
с вяра ще опазят Твойто слово;
ден след ден, отново и отново
ще им е утеха и награда.

Иде време - всичките народи
само Твойта воля ще ги води.